

[Arbejds- og Socialministeren.]

ikke kunne ydes Tilskud i saadanne Tilfælde, hvad der jo ikke har været Meningen.

Det er endelig i Forslaget bestemt, at Statskassen i Overensstemmelse med, hvad der gælder ved Foretagelsen af den almindelige mellemkommunale Refusionsopgørelse, om fornødent kan udrede de til Udbetalingen til Kommunerne nødvendige Beløb forskudsvis.

Jeg skal i øvrigt tillade mig at henvise til Forslagets Bemærkninger og de dertil knyttede Beregninger over de økonomiske Virkninger.

Jeg henleder Opmærksomheden paa, at Lovforslaget vedrører Fordelingen af Udgifterne til Understøttelse i Regnskabsaaret 1942—43, og det vil derfor under Hensyn til det fremrykkede Tidspunkt være nødvendigt, for at der skal kunne opnaas det ønskede Resultat, at Forslaget vedtages snarest muligt, saaledes at Kommunerne kan disponere i Henhold til Forslagets Bestemmelser. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Den højtærede Indenrigsminister har nu Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 140 af 26. April 1933 om autoriserede Sygeplejersker*. Dette Lovforslag omhandler tre Ændringer i den nævnte Lov. Den første Ændring findes i Forslagets § 1, Stk. 2, hvor det bestemmes, at en autoriseret Sygeplejerske under Udøvelsen af sin Gerning er pligtig at udvise Omhu og Samvittighedsfuldhed, og saafremt en autoriseret Sygeplejerske i sin Gerning gør sig skyldig i grov eller gentagen Uagtsomhed eller Forsømmelighed, straffes hun med Bøde eller Hæfte, og Bøderne tilfalder Statskassen. Det er en Regel, der svarer til den, der gælder for Lægerne.

Endvidere er der en Bestemmelse i samme Paragrafs Stk. 4, der gaar ud paa, at hvis en autoriseret Sygeplejerske ved strafbart Forhold har vist sig uskikket til at være autoriseret Sygeplejerske eller uværdig til den for en saadan fornødne Tillid, kan Retten til at kalde sig autoriseret Sygeplejerske ved Dommen frakendes hende enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar.

Den tredje Ændring findes i Lovforslagets § 2 og tilsigter en Ændring i Lovens § 7, hvor der er en Bestemmelse om, at Sygeplejebureauer eller overhovedet den, som anviser Sygeplejersker, skal have Sundhedsstyrelsens Godkendelse af denne Virksomhed, men der findes ingen Bestemmelse om Straf, for saa vidt vedkommende ikke har efterkommet denne Bestemmelse i den gældende Lov. Det, som her foreslaas, er, at Overtrædelse af denne Bestemmelse kan medføre Straf.

Jeg maa maaske lige bemærke, at den Ændring, som tilsigtes indført i Stk. 4, som jeg nylig omtalte, er tilsvarende til den Regel, som gælder for Læger, Tandlæger, Jordemødre, Apotekere og Apotekermedhjælpere.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Jeg skal dernæst tillade mig at fremsætte for det høje Ting *Forslag til Lov om midlertidige Lempelser i Afdragsvilkårene for Statsboligfundslaan i mindre Ejendomme*. I de senere Aar har der været givet de mindre Statsboligfundslaantagere, der har ønsket det, en Afdragshenstand paa 1/2 pCt. p. a. Det foreslaas her ogsaa for 1942 at yde en lignende Henstand. Henstanden skal ikke gives for Laantagere med en Hovedstol paa over 20 000 Kr. eller for Laantagere, som ikke har ønsket en tilsvarende Afdragslettelse i tidligere Aar, eller som inden 31. Marts 1942 over for Kongeriget Danmarks Hypotekbank har meddelt, at de ikke ønsker en saadan Afdragslettelse i det Tidsrum, som Loven omhandler.

Jeg skal anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov Nr. 233 af 13. Maj 1941 om Folkebespisning*.

Ved midlertidig Lov om Folkebespisning blev Indenrigsministeren bemyndiget til at godkende Folkebespisningsordninger for bymæssigt bebyggede Kommuner. Baggrunden for denne Lov var, at det som Følge af de i Foraaret 1941 stærkt formindskede og uregelmæssige Tilførsler af Gaskul her til Landet maatte kunne befrygtes, at der vilde opstaa Vanskeligheder ved at opretholde Gasproduktionen i dens hidtidige Omfang. Da man ved Lovens Vedtagelse ikke havde Klarhed over, hvor længe der vilde være Trang til en saadan Lovgivning, blev Lovens Gyldighed begrænset til Udgangen af Finansaaret 1941—42, dog at den forinden kunde ophæves ved kongelig